

این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را باز نشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

کاربر یاس در فضای مجازی با درج این عکس از ملاقات اخیر زلنسکی و ترامپ در کاخ سفید نوشت:وقتی هستمای وמושکی رودی بره مجبوری جلو دوربین ومیلباردهانسان،شهرهای کشور توهم بدی بره.

درد و بلات‌توسر همه فرخ‌زادها صفحه مه‌ران رجبی در فضای مجازی با درج این تصویر نوشت: آقای جان کیوسکا! درد بلای شما بخوره تو سر همه فرخ‌زادها.

اروپا دارد می‌میرد

سیدمحمد مرندی با درج این تصویر که س‌ران کشورهای اروپایی را مقابل ترامپ نشان می‌دهد، توپیت کرد: اروپا دارد می‌میرد.

بدیم بره!

علی اصغر محرم‌زاده توپیت کرد:اصلاح‌طلب‌ها که همیشه رقبای‌شان را به گفتن حرف‌های تکراری و جمود متهم می‌کنند:سه‌دهه‌است که فقط یک حرف را تکرار می‌کنند:بدیم بره!

بین التعطیلین و بعدالتعطیلین

امین میمندیان توپیت کرد: زمستون شروع کردن پنج‌شنبه‌ها رو به خاطر بی‌گازی تعطیل کردن، الانم چهارشنبه‌ها رو به خاطر بی‌آبی تعطیل میکنن . مونده سه‌شنبه‌ها به خاطر بی‌برقی تعطیل بشه و دوشنبه‌ها به خاطر آلودگی هوا. شنبه یک‌شنبه هم باشه بین التعطیلین.

پنج‌شنبه ۳۰ مرداد ۱۴۰۴ | ۲۷ صفر ۱۴۴۷ ||||| **گاوپران** ||||| روزنامه جوان | شماره ۷۳۸۳

نگاهی آسیب‌شناسانه به مخاطب‌شناسی انحرافی سینمای ایران

خانواده کجای کار این سینماست؟

به گونه‌ای معکوس جریان داشته است. اگر در دهه ۶۰ و با طلیعه انقلاب اسلامی سینمای ایران مشحون از فیلم‌هایی بود که کودکان و نوجوانان در آن غوطه‌ور بودند و جهان سینمای ایران را با کودگانش می‌شناخت به مرور یک جریان انحرافی سینمای ایران را به تولد آثار سیاه اجتماعی سوق داد که تا به حال گریبان هنر‌هفتم را رها نکرده است.
همن حالا در سینمای ایران یک فیلم به اصطلاح اجتماعی در حال اکران است که تماشای آن برای خانواده‌ها ایدا مناسب نیست.
ابتدال فیلم پیرپرسر البته در سینمای ایران موضوع تازایی نیست. تقریباً غلب فیلم‌های کمدی و به اصطلاح اجتماعی و حتی شبکه نمایش خانگی کشور مشحون از ارجاعات لفظی و تصویری غیراخلاقی است و همه این آثار نیز مجوز اکران می‌گیرند. مشکل اصلی این است که خانواده و قشر کودک و نوجوان ایرانی از داشتن محصولات سالم بی‌بهره‌اند و هیچ مدیر سینمایی در دولت‌ها برای غلبه تولید آثار خانوادگی برنامه‌ریزی نکرده و گامی بر نداشته است. نکته این است که آثاری مثل پیرپرسر باید در حاشیه سینمای ایران مخاطب خاص داشته باشند و سازمان سینمایی با اکران محدود و با اختصاص سالن کم‌اجازه پخش آنها را صادر کند. این اتفاقی نیست که در همه جهان درباره فیلم‌ها رقم می‌خورد. دو راهکار مهم درباره اکران آثاری که مناسب خانواده نیستند و به اصطلاح مخاطب خاص دارند اهمیت دارد یکی محدودیت اکران و دیگری هشدار سنی که درباره فیلمی چون پیرپرسر فقط هشدار سنی لحاظ شده است.
سال‌ها پیش فیلم پر حاشیه خانه پدری ساخته کیانوش عیاری پس از توقیف چندساله با چند سالن محدود و در دو هفته

■ **خانواده‌دایی در سینمای ایران**

در ایران و طی چهار دهه اخیر، اما وضعیت

یاد تلخ افغانستانی‌ها از امریکا

در این حال دوطرفه، پرسشم این می‌شده: مردم افغانستان از سیاست‌های امریکا چه دیده و کشیده‌اند که در وجدان جمعی چنین تا ئین استخوان از امریکا بدشان می‌آید؟البته که پیداکردن پاسخ این پرسش سخت نیست و با مرور ساده این دو سه دهه

سرنوشت افغانستان پس از حمله امریکا حاصل می‌شود. بعد بلافاصله یاد تغییر

داوری عمومی برخی از هموطنانم درباره امریکا افتاده و ترسیده‌ام. چرا؟ می‌گویم نکند این کاهش دمای تب امریکاشیفتگی در کشور ما به سوی نقد امریکاشان نزدیکی در این حال دوطرفه، پرسشم این می‌شده: مردم افغانستان از سیاست‌های امریکا چه دیده و کشیده‌اند که در وجدان جمعی چنین تا ئین استخوان از امریکا بدشان می‌آید؟البته که پیداکردن پاسخ این پرسش سخت نیست و با مرور ساده این دو سه دهه سرنوشت افغانستان پس از حمله امریکا حاصل می‌شود. بعد بلافاصله یاد تغییر داوری عمومی برخی از هموطنانم درباره امریکا افتاده و ترسیده‌ام. چرا؟ می‌گویم نکند این کاهش دمای تب امریکاشیفتگی در کشور ما به سوی نقد امریکاشان نزدیکی

کانال ترجمان انسانی نوشت: گاهی تنها کاری که هنگام یک تصمیم‌گیری سخت باید انجام دهیم این است که روراست باشیم؛ اهداف من چیست و چه راه‌هایی پیش پایم است؟ چه می‌شود اگر حماقت کنم؟ چه خطری دارد؟ در در فربخوردگی، با آسایش محافظلت از خودم را چطور توجیه می‌کنم؟ جواب این سؤال هامهم است؛ این پرسش‌ها ما را به هسته اخلاقی مان وصل می‌کنند: تعهداتمان، ترس‌های‌مان و آنچه واقعاً برای‌مان مهم است.
وقتی این تحلیل‌های سود و زیان را بدون درنظرگرفتن حماقت‌هراسی و تأثیر آن بر رفتارمان انجام می‌دهیم، ترس‌مان بیش از حد بزرگ می‌شود و ما را به تصمیم‌هایی می‌کشاند که نه عقلانی‌اند و نه در راستای ارزش‌های‌مان.
واقعیت این است که گاهی اوقات اگر خطر حماقت‌کردن، با هالو به نظر رسیدن را بپذیریم، ابزار مفیدی برای حل و فصل مشکلات‌مان چه در سطح فردی و چه در سطح اجتماعی به دست می‌آوریم.
جامعه‌فرییکار/نوشته: تنس ویلکینسون- رایان/ ترجمه: نسیم حسینی

هدف بعدی اسرائیل کجاست؟

کانال محلل نوشت: این روزها چه در محافل داخلی و چه در محافل منطقه‌ای، بحث‌های زیادی میان تحلیلگران وجود دارد با این سؤال که رژیم صهیونیستی کدام کشور را در مرحله بعدی هدف قرار خواهد داد؟
گروهی از افراد، با توجه به تجهیز و تدارکات رژیم، معتقد به حمله مجدد به ایران هستند، گروهی دیگر با استناد به تحولات اخیر داخلی و خارجی، عراق را هدف برجسته بعدی دانسته و برخی دیگر نیز معتقدند که هم‌زمان با طرح خلع سلاح، این لبنان است که مورد هجوم قرار می‌گیرد. حتی اخیراً برخی یمن را نیز به نام مقصد جدید رژیم نام می‌برند. در کنار همه اینها بحث تهاجم گسترده به شهر غزه نیز وجود دارد. البته منظور همه این افراد ورود به جنگ است و گر نه رژیم روانه در برخی از این کشورها مانند لبنان و غزه حملات هوایی انجام می‌دهد.
با این حال کارنامه معتقد است، این بعید است که حتی خود صهیونیست‌ها نیز در این مرحله، ترتیب‌بندی کاملی داشته باشند، بلکه چه آنها و چه ما در همه جبهه‌ها در حال آماده شدن برای یک نبرد دیگر هستیم، خصوصاً که نبردهای بعدی به دلیل سرنوشت‌ساز بودن مستلزم آماده‌سازی‌های زیرساختی فراوان در هر دو سمت هستند.
پس کی درگیری رخ خواهد داد؟ من معتقدم که این وابسته به یکسری آیت‌های عملیاتی در رژیم و در هر کشور هدف است که به محض اینکه این آیت‌ها با متغیرها به مرحله پیرمرداری برسند، جنگ جدید در این کشورها قطعی می‌شود. این تجرب به‌مخصوصاً در سوریه ثابت شد، جایی که هیچ کم‌استند تصور حمله به سوریه را نداشت. بیشتر شواهد نیز حاکی از این است که آن حملات، بر اساس وقوع تحولات میدانی بود و گفته می‌شود پس از حملات فوق، حتی بررسی‌هایی در رژیم انجام شد که در زمانبندی این حملات اشتباهاتی رخ داد، زیرا به رغم وقایع بعدی سویداه که به نفع رژیم بود، اما به دلیل حملات به یک کشور خلع سلاح شده، در وسط پروژه خلع سلاح عراق و لبنان این به ضرر خط روایی صهیونیست‌ها تمام شد. اکنون شواهد کافی برای آغاز کارزار در هر یک از این عرصه‌ها وجود دارد، اما نقطه شروع، وابسته به چندین متغیر پیچیده سیاسی، امنیتی و اطلاعاتی، نظامی و عملیاتی است. به نظر می‌رسد هر گاه که این متغیرها تکمیل شوند، کارزار جدید نیز آغاز خواهد شد. در یک نتیجه‌گیری منطقی نیز بهترین راه جهت ضربه به طرح‌های دشمن نیز دستکاری متغیرهای فوق است.

اگر آیت‌الله خامنه‌ای نبود

علیرضا زادبر با درج این عکس در فضای مجازی نوشت: تصویر بالا، تحقیر اروپایی‌هاست. همان‌ها که قاره امریکا را کشف کردند. قرار بود قاره امریکا با آن منابع و معادن طلا و تجارت عظیم برده از آفریقا، تحت استعمار اروپایی‌های چشم‌آبی باشد. ترامپ می‌توانست از اروپایی‌ها استقبالی نظیر بوئین تدارک ببیند، اما تحقیرشان کرد تا در قامت بازیگران جهانی شناخته نشوند. ترامپ کاشف خودشان را تحقیر کرد.

تصویر پایین آذر ۱۳۲۲ است، تهران خودمان، کنفرانس مشهور تهران با حضور مقامات شوروی، انگلستان و امریکا. همان کنفرانسی که در ایران بر گزار شد، اما به دولت و شاه ایران حتی اطلاع ندادند!
علی سهیلی تلاش کرد و بالاخره برای شاه جوان وقت گرفت تا مقامات با شاه دیدار کنند. این لحظه دیدار شاه با چرچیل است. تحقیرمان کردند حتی آن زمانی که قدرتی نبودیم و کشورمان در اشغال بود، ادعایی هم نداشتیم.
پس از رحلت امام، چندنوبت این تصاویر ذیالیه می‌توانست در تاریخ جمهوری اسلامی تابید ثبت شود؛ آیت‌الله‌العظمی خامنه‌ای ایستاد و مانع شد.

شاهکارهای طبیعی سرتاسر جزیره قشم را پوشانده‌اند. صخره‌های عجیب و غریب این دره باعث می‌شوند حس رفتن به مرخ را تجربه کنید. این دره در پنج کیلومتری روستایی بر که خلف واقع شده است. از نظر علمی فرسایش خاک باعث شکل‌گیری این دره شده است، اما اهالی روستا اعتقاد دارند این دره به دلیل افتادن یک ستاره روی زمین تشکیل شده است.